

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning	Sida
	<i>I Meddelanden</i>	
	Kommissionen	
2002/C 184/01	Räntesats som Europeiska centralbanken tillämpar på sina huvudsakliga refinansierings- transaktioner: 3,30 % den 1 augusti 2002 – Eurons växelkurs	1
2002/C 184/02	Förhandsanmälan av en koncentration (Ärende COMP/M.2932 – CVC/Halfords) – Ären- det kan komma att behandlas enligt förenklat förfarande ⁽¹⁾	2
	<i>II Förberedande rättsakter med tillämpning av avdelning VI i Fördraget om Europeiska unionen</i>	
2002/C 184/03	Konungariket Danmarks initiativ inför antagandet av rådets rambeslut om förverkande av vinning, hjälpmedel och egendom som härrör från brott	3
2002/C 184/04	Konungariket Danmarks initiativ inför antagandet av rådets rambeslut om kampen mot korruption inom den privata sektorn	5
2002/C 184/05	Konungariket Danmarks initiativ inför antagandet av rådets rambeslut om verkställighet i Europeiska unionen av beslut om förverkande.....	8
	<i>III Upplysningar</i>	
	Kommissionen	
2002/C 184/06	Ansökningsomgång i enlighet med ett åtgärdsprogram för gemenskapen för att främja icke-statliga organisationer som är aktiva främst inom miljöområdet	15

I

(Meddelanden)

KOMMISSIONEN

Räntesats som Europeiska centralbanken tillämpar på sina huvudsakliga refinansieringstransaktioner ⁽¹⁾:

3,30 % den 1 augusti 2002

Eurons växelkurs ⁽²⁾

1 augusti 2002

(2002/C 184/01)

1 euro =

Valuta	Kurs	Valuta	Kurs		
USD	US-dollar	0,976	LVL	lettisk lats	0,5895
JPY	japansk yen	116,94	MTL	maltesisk lira	0,4127
DKK	dansk krona	7,4291	PLN	polsk zloty	4,092
GBP	pund sterling	0,6274	ROL	rumänsk leu	32130
SEK	svensk krona	9,3205	SIT	slovensk tolar	226,8914
CHF	schweizisk franc	1,4505	SKK	slovakisk koruna	44,23
ISK	isländsk krona	82,9	TRL	turkisk lira	1646000
NOK	norsk krona	7,449	AUD	australisk dollar	1,8121
BGN	bulgarisk lev	1,9468	CAD	kanadensisk dollar	1,5461
CYP	cypriotiskt pund	0,57448	HKD	Hongkongdollar	7,6127
CZK	tjeckisk koruna	30,277	NZD	nyzeeländsk dollar	2,1074
EEK	estnisk krona	15,6466	SGD	singaporiensk dollar	1,7216
HUF	ungersk forint	244,95	KRW	sydkoreansk won	1149,53
LTL	litauisk litas	3,4524	ZAR	sydafrikansk rand	10,026

Förhandsanmälan av en koncentration**(Ärende COMP/M.2932 – CVC/Halfords)****Ärendet kan komma att behandlas enligt förenklat förfarande**

(2002/C 184/02)

(Text av betydelse för EES)

1. Kommissionen mottog den 25 juli 2002 en anmälan om en föreslagen koncentration enligt artikel 4 i rådets förordning (EEG) nr 4064/89 ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1310/97 ⁽²⁾, genom vilken företaget CVC Group förvärvar, på det sätt som avses i artikel 3.1 b i förordningen, fullständig kontroll över företaget Halfords Limited genom förvärv av aktier.

2. De berörda företagens affärsverksamheter omfattar följande:

— CVC Group: investerings- och företagsledningsrådgivning samt förvaltning av investeringsfonder.

— Halfords Limited: återförsäljning av bildelar och tillbehör samt cyklar med tillbehör.

3. Kommissionen har vid en preliminär granskning kommit fram till att den anmälda koncentrationen kan omfattas av förordning (EEG) nr 4064/89, dock med det förbehållet att det slutliga beslutet på denna punkt fattas senare. Det bör noteras att detta ärende kan komma att behandlas i enlighet med kommissionens tillkännagivande om ett förenklat förfarande för handläggning av vissa koncentrationer enligt rådets förordning (EEG) nr 4064/89 ⁽³⁾.

4. Kommissionen uppmanar intresserade tredje parter att lämna eventuella synpunkter på den föreslagna koncentrationen.

Synpunkterna måste vara kommissionen tillhanda inom tio dagar efter det att denna förhandsanmälan har offentliggjorts. Synpunkterna kan skickas per fax (32-2) 296 43 01, 296 72 44 eller per post med referensnummer COMP/M.2932 – CVC/Halfords till följande adress:

Europeiska kommissionen
Generaldirektoratet för konkurrens
Direktorat B – Arbetsgruppen för kontroll av företagsfusioner
J-70
B-1049 Bryssel

⁽¹⁾ EGT L 395, 30.12.1989, s. 1. Rättelse i EGT L 257, 21.9.1990, s. 13.

⁽²⁾ EGT L 180, 9.7.1997, s. 1. Rättelse i EGT L 40, 13.2.1998, s. 17.

⁽³⁾ EGT C 217, 29.7.2000, s. 32.

II

(Förberedande rättsakter med tillämpning av avdelning VI i Fördraget om Europeiska unionen)

Konungariket Danmarks initiativ inför antagandet av rådets rambeslut om förverkande av vinning, hjälpmedel och egendom som härrör från brott

(2002/C 184/03)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA RAMBESLUT

rätten och straffrättsliga förfaranden vid penningtvätt (t.ex. spårande, spärrande och förverkande av medel).

med beaktande av Fördraget om Europeiska unionen, särskilt artikel 29, artikel 31 c och artikel 34.2 b i detta,

med beaktande av Konungariket Danmarks initiativ,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande, och

av följande skäl:

(5) I enlighet med rekommendation 19 i handlingsplanen från år 2000 "Förebyggande och bekämpning av den organiserade brottsligheten: Europeiska unionens strategi inför det nya årtusendet", som antogs av rådet den 27 mars 2000 ⁽²⁾, bör det undersökas om det eventuellt behövs ett instrument som, med beaktande av bästa praxis i medlemsstaterna och med vederbörlig hänsyn tagen till de grundläggande rättsprinciperna, ger möjlighet att i straffrätten, civilrätten eller skatterätten mildra bevisbördan avseende ursprunget till de tillgångar som innehas av en person som dömts för ett brott med anknytning till organiserad brottslighet.

(1) Det viktigaste motivet för den gränsöverskridande, organiserade brottsligheten är ekonomisk vinning. Ett effektivt förebyggande och bekämpande av den organiserade brottsligheten bör därför fokuseras på spårande, spärrande, beslag och förverkande av vinning av brott. Detta försvåras bland annat av skillnaderna i medlemsstaternas lagstiftning på detta område.

(6) I enlighet med artikel 12 om förverkande och beslag i FN:s konvention av den 12 december 2000 om bekämpande av gränsöverskridande, organiserad brottslighet, får de stater som är parter i konventionen överväga att kräva att en person som har begått ett brott skall dokumentera det lagliga ursprunget till misstänkt vinning av brott eller annan egendom som kan beslagtas, i den utsträckning ett sådant krav är förenligt med principerna i den nationella lagstiftningen och med rättssystemets sätt att fungera.

(2) I slutsatserna från Europeiska rådet i Wien i december 1998 uppmanade Europeiska rådet till en förstärkning av EU:s insatser för bekämpande av internationell organiserad brottslighet i enlighet med en handlingsplan för att på bästa sätt genomföra bestämmelserna i Amsterdamfördraget om upprättande av ett område med frihet, säkerhet och rättvisa ⁽¹⁾.

(7) Alla medlemsstater har ratificerat Europarådets konvention av den 8 november 1990 om penningtvätt, efterforskning, beslag och förverkande av vinning av brott. Flera medlemsstater har avgett förklaringar med avseende på artikel 2 om förverkande i konventionen så att de endast behöver förverka vinning som härrör från ett antal närmare preciserade brott.

(3) Det framgår av punkt 50 b i handlingsplanen från Wien att man senast fem år efter Amsterdamfördragets ikraftträdande skall förbättra och vid behov tillnärma nationella bestämmelser som rör beslag och förverkande av vinning av brott, samtidigt som hänsyn tas till tredje parts rättigheter *in bona fide*.

(4) I punkt 51 i slutsatserna från Europeiska rådets möte i Tammerfors den 15–16 oktober 1999 betonas att penningtvätt är en central del av den organiserade brottsligheten, att detta fenomen bör utrotas varhelst det förekommer och att Europeiska rådet är fast beslutet att sörja för att det vidtas konkreta åtgärder för att spåra, spärra, beslagta och förverka vinning av brott. Europeiska rådet uppmanar vidare i punkt 55 till tillnärmning av straff-

(8) I rådets rambeslut 2001/500/RIF av den 26 juni 2001 ⁽³⁾ fastställs bestämmelser om penningtvätt, identifiering, spårande, spärrande, beslag och förverkande av hjälpmedel till och vinning av brott. Enligt detta rambeslut får medlemsstaterna dessutom inte göra eller vidhålla några reservationer i fråga om bestämmelserna om förverkande i Europarådets konvention om brottet bestraffas med frihetsberövande eller frihetsberövande åtgärd där högsta straffet är mer än ett år.

⁽¹⁾ EGT C 19, 23.1.1999, s. 1.

⁽²⁾ EGT C 124, 3.5.2000, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 182, 5.7.2001, s. 1.

- (9) De gällande instrumenten på detta område har inte i tillräcklig utsträckning kunnat sörja för ett effektivt gränsöverskridande samarbete i fråga om förverkande eftersom flera medlemsstater fortfarande saknar möjlighet att förverka vinning av alla de brott som kan leda till frihetsberövande på mer än ett år.
- (10) Syftet med detta rambeslut är att se till att det finns effektiva regler i alla medlemsstater om förverkande av vinning av brott, bland annat i fråga om bevisbördan vid tillgångar som tillhör en person som dömts för brott med anknytning till organiserad brottslighet. Detta rambeslut hör ihop med rambeslutet om ömsesidigt erkännande inom Europeiska unionen av domar om förverkande av vinning och uppdelning av egendom.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Definitioner

I detta rambeslut avses med

- *vinning*: varje ekonomisk fördel av brottsliga handlingar. Den kan bestå av alla former av egendom,
- *egendom*: all slags egendom, materiell eller immateriell, lös eller fast egendom, samt juridiska handlingar eller urkunder som styrker äganderätt eller annan rätt till sådan egendom,
- *hjälpmedel*: all slags egendom som på något sätt, helt eller delvis, använts eller varit avsedd att användas för att begå brottslig handling eller brottsliga handlingar,
- *förverkande*: sådant straff eller annan åtgärd beslutad av domstol efter rättegång på grund av brottslig handling eller brottsliga handlingar som innebär slutgiltigt berövande av egendom.

Artikel 2

Förverkande

Medlemsstaterna skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att se till att det blir möjligt att helt eller delvis förverka hjälpmedel och vinning som härrör från brottsliga handlingar som kan leda till frihetsberövande på mer än ett år, eller egendom vars värde motsvarar sådan vinning.

Artikel 3

Utökade möjligheter till förverkande

1. Medlemsstaterna skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att se till att det blir möjligt att helt eller delvis förverka egendom som tillhör en person som befunnits skyldig till straffbar handling, däribland egendom som inte härrör från den straffbara handling som denna person befunnits skyldig till, förutsatt att

- a) handlingen är sådan att den kan ge avsevärd vinning, och
- b) handlingen minst kan leda till ett högsta fängelsestraff på upp till sex år.

2. Medlemsstaterna skall dessutom vidta de åtgärder som är nödvändiga för att se till att egendom som den berörda personens make eller maka eller sambo förvärvat helt eller delvis kan förverkas på de villkor som anges i punkt 1. Medlemsstaterna får göra undantag för egendom som förvärvats mer än tre år före den straffbara handling som ligger till grund för förverkande enligt punkt 1 och i situationer då förvärvandet ägde rum innan äktenskapet eller samboförhållandet ingicks.

3. Medlemsstaterna skall dessutom vidta de åtgärder som är nödvändiga för att se till att egendom som överförts till en juridisk person, som den berörda personen ensam eller tillsammans med sina närmaste har ett avgörande inflytande över, helt eller delvis kan förverkas på de villkor som anges i punkt 1. Samma sak skall gälla om den berörda personen erhåller en betydande del av den juridiska personens intäkter. Medlemsstaterna får göra undantag för om egendomen överfördes till den juridiska personen mer än tre år före den straffbara handling som ligger till grund för förverkande enligt punkt 1.

4. Förverkande enligt punkterna 1–3 får inte genomföras om den berörda personen gör det sannolikt att egendomen förvärvats på laglig väg eller för lagligt förvärvade medel. Medlemsstaterna skall i detta sammanhang se till att den berörda personen under lagföringen ges möjlighet att inkomma med uppgifter om förvärvandet av egendomen.

5. Slutligen skall medlemsstaterna vidta de åtgärder som är nödvändiga för att se till att ett belopp motsvarande hela eller en del av värdet av sådan egendom som avses i punkterna 1–3 kan förverkas i stället för denna egendom.

Artikel 4

Genomförande

1. Medlemsstaterna skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att följa bestämmelserna i detta rambeslut före den [...] (*).

2. Medlemsstaterna skall till generalsekretariatet för Europeiska unionens råd och Europeiska gemenskapernas kommission överlämna texten till de bestämmelser genom vilka skyldigheterna enligt detta rambeslut införlivas med deras nationella lagstiftning. På grundval av en rapport som skall utarbetas med hjälp av denna information och en skriftlig rapport från kommissionen skall rådet före den [...] (**) bedöma i vilken

(*) Två år efter rambeslutets antagande.

(**) Tre månader efter den dag då rambeslutet skall genomföras.

utsträckning medlemsstaterna har vidtagit de åtgärder som är nödvändiga för att följa bestämmelserna i detta rambeslut.

Artikel 5

Ikraftträdande

Detta rambeslut träder i kraft samma dag som det offentliggörs i Officiella tidningen.

Utfärdat i ...

På rådets vägnar

...

Ordförande

Konungariket Danmarks initiativ inför antagandet av rådets rambeslut om kampen mot korruption inom den privata sektorn

(2002/C 184/04)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA RAMBESLUT

med beaktande av Fördraget om Europeiska unionen, särskilt artikel 29, artikel 31 e och artikel 34.2 b i detta,

med beaktande av Konungariket Danmarks initiativ,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande, och

av följande skäl:

(1) I takt med globaliseringen har det under de senaste åren skett en ökning av den gränsöverskridande handeln med varor och tjänster. Mot denna bakgrund är det inte endast ett nationellt problem om det förekommer korruption inom den privata sektorn i en medlemsstat utan även ett gränsöverskridande problem som mest effektivt bekämpas med en gemensam EU-åtgärd.

(2) Rådet godkände den 26 maj 1997 en konvention om kamp mot korruption som tjänstemän i Europeiska gemenskaperna eller Europeiska unionens medlemsstater är delaktiga i⁽¹⁾. En rad medlemsstater har emellertid ännu inte ratificerat denna konvention.

(3) Den 22 december 1998 antog rådet även gemensam åtgärd 98/742/RIF om korruption inom den privata sektorn⁽²⁾. I

samband med antagandet av den gemensamma åtgärden avgav rådet också en förklaring varav det framgår att rådet är enigt om att den gemensamma åtgärden utgör det första steget på EU-nivå i kampen mot sådan korruption och att det kommer att genomföras ytterligare åtgärder i ett senare skede mot bakgrund av resultatet av den utvärdering som skall ske i enlighet med artikel 7.2 i den gemensamma åtgärden. Det föreligger ännu inte någon rapport om medlemsstaternas införlivande av den gemensamma åtgärden med nationell lagstiftning.

(4) Enligt artikel 29 i Fördraget om Europeiska unionen är det unionens mål att ge medborgarna en hög säkerhetsnivå inom ett område med frihet, säkerhet och rättvisa och att detta mål skall uppnås genom förebyggande och bekämpande av brottslighet, vare sig denna är organiserad eller ej, inklusive korruption.

(5) Enligt punkt 48 i slutsatserna från Europeiska rådet i Tammerfors den 15–16 oktober 1999 är korruption en sektor med särskild betydelse när det gäller fastställande av minimibestämmelser för vad som utgör en straffbar handling i medlemsstaterna och de påföljder som skall tillämpas.

(6) En OECD-konvention om bekämpande av bestickning av utländska offentliga tjänstemän i internationella affärsförbindelser antogs vid en förhandlingskonferens den 21 november 1997, och Europarådet har också antagit en straffrättslig konvention om korruption som öppnades för undertecknande den 27 januari 1999. Till denna konvention fogas ett avtal om inrättande av en grupp av stater mot korruption (GRECO). Dessutom har det inletts förhandlingar om en FN-konvention om kampen mot korruption.

⁽¹⁾ EGT C 195, 25.6.1997, s. 2.

⁽²⁾ EGT L 358, 31.12.1998, s. 2.

- (7) Medlemsstaterna fäster särskild vikt vid kampen mot korruption inom såväl den offentliga som den privata sektorn eftersom de anser att korruption inom båda dessa sektorer utgör ett hot mot rättssamhället, liksom att det snedvrider konkurrensen och hindrar en sund ekonomisk utveckling.
- (8) Målet med detta rambeslut är i synnerhet att se till att såväl aktiv som passiv korruption inom den privata sektorn är straffbart i alla medlemsstaterna, att även juridiska personer kan ställas till ansvar för dessa brott och att påföljderna för brotten är effektiva, proportionerliga och avskräckande.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Definitioner

I detta rambeslut avses med

- *konventionen om korruption*: Konventionen av den 26 maj 1997 om kamp mot korruption som tjänstemän i Europeiska gemenskaperna eller Europeiska unionens medlemsstater är delaktiga i,
- *Europarådets konvention mot korruption*: Europarådets straffrättsliga konvention av den 27 januari 1999 mot korruption,
- *juridisk person*: var och en som enligt gällande nationell lagstiftning har denna status, utom stater och andra offentliga organ, vid utövandet av offentliga maktbefogenheter samt offentliga internationella organisationer.

Artikel 2

Aktiv och passiv korruption inom den privata sektorn

Medlemsstaterna skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att se till att följande gärningar är straffbara när de begås avsiktligt och när de begås i samband med kommersiell verksamhet.

- a) Att direkt eller genom en mellanhand lova, erbjuda eller ge en person som i någon egenskap leder eller arbetar för ett företag inom den privata sektorn en otillbörlig förmån, oavsett art, för egen räkning eller för tredje mans räkning, för att denna person i strid med sina skyldigheter skall utföra eller underlåta att utföra en handling.
- b) Att i någon ledningsposition eller som anställd i ett företag inom den privata sektorn direkt eller genom en mellanhand, för egen räkning eller för tredje mans räkning, begära eller ta emot en otillbörlig förmån, oavsett art, eller acceptera ett löfte om en sådan förmån, för att i strid med sina skyldigheter utföra eller underlåta att utföra en handling.

Artikel 3

Anstiftan, medhjälp, främjande och försök

Medlemsstaterna skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att straffbelägga anstiftan, medhjälp, främjande av och försök till de handlingar som anges i artikel 2.

Artikel 4

Skyldigheter avseende konventioner

1. De medlemsstater som ännu inte har ratificerat konventionen om korruption skall förplikta sig att göra detta senast ett år efter detta rambesluts ikraftträdande.
2. De medlemsstater som ännu inte har ratificerat Europarådets konvention mot korruption skall förplikta sig att göra detta senast ett år efter detta rambesluts ikraftträdande.

Artikel 5

Påföljder

1. Varje medlemsstat skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att se till att de gärningar som avses i artiklarna 2 och 3 beläggs med ett maximalt straff på minst ett till tre års fängelse.
2. Dessutom skall varje medlemsstat vidta de åtgärder som är nödvändiga för att se till att det är möjligt, när särskilda omständigheter talar för detta, exempelvis när det är fråga om upprepade överträdelser,
 - a) att i samband med en fällande dom för de gärningar som anges i artiklarna 2 och 3 tillfälligt frånta en fysisk person rätten att fortsätta att bedriva verksamhet, eller att bedriva den under vissa former, om de ådagalagda omständigheterna visar att det finns en uppenbar risk att ställningen eller verksamheten kan missbrukas,
 - b) att tillfälligt frånta en fysisk person rätten att stifta, vara direktör för eller styrelsemedlem i ett bolag med begränsat ansvar, eller ett bolag för vilket det krävs särskilt officiellt godkännande, om de ådagalagda omständigheterna visar att det finns en uppenbar risk att ställningen eller verksamheten kan missbrukas.

Artikel 6

Juridiska personers ansvar

1. Varje medlemsstat skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att juridiska personer skall kunna hållas ansvariga för brott som avses i artiklarna 2 och 3 och som begås till förmån för dessa juridiska personer av någon person som agerar antingen enskilt eller som en del av den juridiska personens organisation och har en ledande ställning inom den juridiska personens organisation grundad på
 - a) befogenhet att företräda den juridiska personen, eller
 - b) befogenhet att fatta beslut på den juridiska personens vägnar, eller
 - c) befogenhet att utöva kontroll inom den juridiska personen.

2. Förutom de fall som redan angivits i punkt 1 skall varje medlemsstat vidta de åtgärder som är nödvändiga för att juridiska personer skall kunna hållas ansvariga när brister i övervakning eller kontroll som skall utföras av en sådan person som avses i punkt 1 har gjort det möjligt för en person som är underställd den juridiska personen att till förmån för denna juridiska person begå ett brott som anges i artiklarna 2 och 3.

3. Den juridiska personens ansvar enligt punkterna 1 och 2 skall inte utesluta lagföring av fysiska personer som är gärningsmän, anstiftare eller medhjälpare till de brott som avses i artiklarna 2 och 3.

Artikel 7

Påföljder för juridiska personer

1. Varje medlemsstat skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att en juridisk person som förklarats ansvarig i enlighet med artikel 6.1 skall kunna bli föremål för effektiva, proportionerliga och avskräckande påföljder, som innefattar bötesstraff eller administrativa avgifter och eventuellt andra påföljder, såsom

- a) fråntagande av rätt till offentliga förmåner eller stöd,
- b) tillfälligt eller permanent näringsförbud,
- c) rättslig övervakning, eller
- d) rättsligt beslut om upplösning av verksamheten.

2. Varje medlemsstat skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att en juridisk person som förklarats ansvarig i enlighet med artikel 6.2 skall kunna bli föremål för effektiva, proportionerliga och avskräckande påföljder eller åtgärder.

Artikel 8

Behörighet

1. Varje medlemsstat skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att fastställa sin behörighet beträffande de brott som avses i artiklarna 2 och 3 när

- a) brottet har begåtts helt eller delvis inom medlemsstatens territorium,
- b) gärningsmannen är medborgare eller stadigvarande bosatt i medlemsstaten, eller
- c) brottet har begåtts till förmån för en juridisk person som har sitt säte inom medlemsstatens territorium.

2. En medlemsstat får besluta att den inte kommer att tillämpa eller endast i särskilda fall eller under särskilda omständigheter kommer att tillämpa bestämmelserna om behörighet i punkt 1 b och c när brottet har begåtts utanför dess territorium.

3. En medlemsstat som enligt nationell lagstiftning ännu inte utlämnar sina egna medborgare skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att fastställa sin behörighet beträffande de brott som avses i artiklarna 2 och 3 när brottet har begåtts av dess egna medborgare utanför dess territorium.

4. Medlemsstater som beslutar att tillämpa bestämmelserna i punkt 2 skall underrätta generalsekretariatet för Europeiska unionens råd (nedan kallad rådets generalsekretariat) och Europeiska gemenskapernas kommission (nedan kallad kommissionen) om detta, i lämpliga fall med uppgift om i vilka särskilda fall eller under vilka särskilda omständigheter som beslutet gäller.

Artikel 9

Upphävande

Gemensam åtgärd 98/742/RIF skall upphöra att gälla.

Artikel 10

Genomförande

1. Medlemsstaterna skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att följa detta rambeslut senast den [...] (*).

2. Medlemsstaterna skall senast samma dag till rådets generalsekretariat och till kommissionen överlämna texten till de bestämmelser genom vilka skyldigheterna enligt detta rambeslut införlivas med deras nationella lagstiftning. På grundval av en rapport som utarbetats med hjälp av denna information och en skriftlig rapport från kommissionen skall rådet före den [...] (**) bedöma om medlemsstaterna har vidtagit de åtgärder som är nödvändiga för att följa detta rambeslut.

Artikel 11

Ikraftträdande

Detta rambeslut träder i kraft samma dag som det offentliggörs i Europeiska gemenskapernas Officiella tidningen.

Utfärdat i ...

På rådets vägnar

...

Ordförande

(*) Ett datum skall införas som ligger två år efter dagen för detta rambesluts antagande.

(**) Ett datum skall införas som ligger tre månader efter det att tidsfristen för genomförandet av rambeslutet har löpt ut.

Konungariket Danmarks initiativ inför antagandet av rådets rambeslut om verkställighet i Europeiska unionen av beslut om förverkande

(2002/C 184/05)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA RAMBESLUT

med beaktande av Fördraget om Europeiska unionen, särskilt artikel 31 a och artikel 34.2 b i detta,

med beaktande av Konungariket Danmarks initiativ,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande, och

av följande skäl:

- (1) Europeiska rådet i Tammerfors den 15–16 oktober 1999 betonade att principen om ömsesidigt erkännande bör utgöra hörnstenen i det rättsliga samarbetet både på det civilrättsliga och straffrättsliga området inom EU.
- (2) I punkt 51 i slutsatserna från Europeiska rådet i Tammerfors den 15–16 oktober 1999 framfördes att penningtvätt är en central del i den organiserade brottsligheten, att den bör utrotas varhelst den förekommer och att Europeiska rådet är fast beslutet att se till att det vidtas konkreta åtgärder för spårande, spärrande, beslag och förverkande av vinning av brott. Europeiska rådet uppmanade i detta sammanhang till tillnärmning av straffrätten och straffrättsliga förfaranden vid penningtvätt (t.ex. spårande, spärrande och förverkande av medel) (jfr punkt 55 i slutsatserna).
- (3) Samtliga medlemsstater har ratificerat Europarådets konvention av den 8 november 1990 om penningtvätt, efterforskning, beslag och förverkande av vinning av brott. Konventionen ålägger de parter som har undertecknat konventionen att erkänna och verkställa beslut om förverkande från en annan part eller inlämna en framställan till sina egna myndigheter för att erhålla ett beslut om förverkande samt att – om ett sådant beslut erhålles – verkställa detta. Parterna kan bl.a. avvisa framställningar om förverkande när det brott som framställan gäller inte är något brott enligt den anmodade partens nationella lagstiftning eller om det brott som framställan gäller inte kan utgöra underlag för förverkande enligt den anmodade partens nationella lagstiftning.
- (4) I rådets rambeslut 2001/500/RIF av den 26 juni 2001 ⁽¹⁾ fastställs bestämmelser om penningtvätt, identifiering, spårande, spärrande, beslag och förverkande av hjälpmedel till och vinning av brott. Enligt det rambeslutet får med-

lemsstaterna dessutom inte göra eller vidhålla några reservationer i fråga om bestämmelserna om förverkande i Europarådets konvention om förverkande, om brottet bestraffas med frihetsberövande eller frihetsberövande åtgärd där högsta straffet är mer än ett år.

- (5) Rådet antog den 30 november 2000 ett åtgärdsprogram för genomförande av principen om ömsesidigt erkännande av domar i brottmål, i vilket högsta prioritet (åtgärd 6 och 7) gavs till antagande av ett instrument som tillämpar principen om ömsesidigt erkännande av beslag av bevismateriel och egendom. Dessutom framgår det av punkt 3.3 i programmet att det är ett mål att förbättra verkställigheten i en medlemsstat av ett beslut om beslag, särskilt när det gäller återställande till offret för en straffbar gärning, som avkunnats i en annan medlemsstat med beaktande av den europeiska konventionen av den 8 november 1990 om penningtvätt, spårande, beslag och förverkande av vinning av brott. Det framgår vidare att man när det gäller att uppnå detta mål särskilt skall undersöka om alla orsakerna till avslag när det gäller verkställighet av förverkande enligt artikel 18 i 1990 års konvention är förenliga med principen om ömsesidigt erkännande.
- (6) Slutligen lade Republiken Frankrike, Konungariket Sverige och Konungariket Belgien den 30 november 2000 fram ett förslag till rambeslut om verkställighet i Europeiska unionen av beslut om frysning av egendom eller bevismaterial.
- (7) Huvudsyftet för den organiserade brottsligheten är ekonomisk vinning. Effektivt förebyggande och effektiv bekämpning av den organiserade brottsligheten bör därför inriktas på spårande, spärrande, beslag och förverkande av vinning av brott. Det räcker dock inte med att garantera ömsesidigt erkännande inom Europeiska unionen av preliminära rättsliga åtgärder såsom spärrande och beslag, eftersom effektiv bekämpning av ekonomisk brottslighet dessutom kräver ömsesidigt erkännande av beslut om förverkande av vinning av brott.
- (8) Syftet med detta rambeslut är att underlätta samarbetet mellan medlemsstaterna om erkännande och verkställighet av beslut om förverkande av vinning av brott för att en medlemsstat på sitt territorium skall erkänna och verkställa beslut om förverkande som har fattats av de rättsliga myndigheterna i en annan medlemsstat. Detta rambeslut hänger samman med rambeslutet om förverkande av vinning av brott. Detta rambeslut syftar till att säkerställa att alla medlemsstater har effektiva regler om förverkande av vinningen av brott, bland annat när det gäller bevisbördan i fråga om tillgångarnas ursprung, vilka innehas av en person som är dömd för ett brott som har samband med organiserad brottslighet.

⁽¹⁾ EGT L 182, 5.7.2001, s. 1.

- (9) Samarbete mellan medlemsstaterna på grundval av principen om ömsesidigt erkännande och omedelbar verkställighet av rättsliga avgöranden förutsätter förtroende för att de beslut som skall erkännas och verkställas alltid kommer att fattas i enlighet med principerna om laglighet, subsidiaritet och proportionalitet. Dessutom är det en förutsättning att de rättigheter som beviljas parterna eller berörda tredje parter i god tro skall bibehållas.
- (10) Detta rambeslut respekterar de grundläggande rättigheter och principer som erkänns i artikel 6 i Fördraget om Europeiska unionen och som återspeglas i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, särskilt kapitel VI i denna. Inget i detta rambeslut får tolkas som ett förbud att vägra att förverka egendom om vilken ett beslut om förverkande har utfärdats, om det finns objektiva skäl att tro att beslutet har utfärdats för att lagföra eller straffa en person på grund av dennes kön, ras, religion, etniska ursprung, nationalitet, språk, politiska uppfattning eller sexuella läggning, eller att denna persons ställning kan skadas av något av dessa skäl.
- (11) Detta rambeslut får inte hindra en medlemsstat från att tillämpa sina konstitutionella regler om prövning i laga ordning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte

1. Syftet med detta rambeslut är att underlätta samarbetet mellan medlemsstaterna om erkännande och verkställighet av beslut om förverkande för att en medlemsstat skall erkänna och på sitt territorium verkställa ett beslut om förverkande som har utfärdats av en rättslig myndighet i en annan medlemsstat.
2. Detta rambeslut innebär ingen ändring av skyldigheten att iaktta de grundläggande rättigheterna och grundläggande rättsprinciperna enligt artikel 6 i fördraget.

Artikel 2

Definitioner

I detta rambeslut avses med

- a) *utfärdande stat*: den medlemsstat där en rättslig myndighet enligt definitionen i den utfärdande statens lagstiftning har fattat, giltigförklarat eller på något sätt bekräftat ett beslut om förverkande i samband med ett straffrättsligt förfarande,
- b) *verkställande stat*: den medlemsstat på vars territorium den egendom som skall förverkas befinner sig,
- c) *förverkande*: sådant straff eller annan åtgärd beslutad av domstol efter rättegång på grund av brottslig handling eller brottsliga handlingar som innebär slutligt berövande av egendom,
- d) *egendom*: varje form av egendom, materiell eller immateriell, lös eller fast, samt juridiska handlingar eller urkunder som styrker äganderätt eller annan rätt till sådan egendom, som den behöriga myndigheten i den utfärdande staten anser utgöra vinning av ett brott eller helt eller delvis motsvara värdet av denna vinning,
- e) *vinning*: varje ekonomisk fördel av brottsliga handlingar. Den kan bestå av alla former av egendom,
- f) *beslut*: en slutlig påföljd eller åtgärd beslutad av behörig rättslig myndighet för ett brott om vilket beslut om förverkande fattas.

Artikel 3

Fastställande av behöriga myndigheter

1. Den utfärdande rättsliga myndigheten skall vara den domstol i den utfärdande staten som har fattat beslutet om förverkande.
2. Den verkställande rättsliga myndigheten skall vara den rättsliga myndighet i den verkställande staten som är behörig enligt denna stats lagstiftning.
3. Varje medlemsstat skall meddela generalsekretariatet för Europeiska unionens råd (nedan kallat rådets generalsekretariat) om vilka myndigheter som är behöriga enligt deras lagstiftning. Om medlemsstaterna så önskar kan de upplysa rådets generalsekretariat om via vilken central myndighet en framställan om verkställighet av ett beslut om förverkande kan sändas.

Artikel 4

Översändande av beslut om förverkande

1. Ett beslut om förverkande enligt detta rambeslut skall tillsammans med det intyg som avses i denna artikel översändas till den medlemsstat där den fysiska eller juridiska person som beslutet gäller har egendom eller inkomst, är stadigvarande bosatt eller, vad beträffar juridiska personer, där dessa är registrerade eller har sitt huvudkontor.
2. Den behöriga myndigheten i den utfärdande staten skall underteckna intyget (se standardformulär i bilagan) och intyga att innehållet är korrekt.

3. Beslutet eller en vidimerad kopia av detta skall, tillsammans med intyget, av den behöriga rättsliga myndigheten i den utfärdande staten skickas direkt till den rättsliga myndighet i den verkställande staten som är behörig att verkställa beslutet, på ett sätt som gör det möjligt att få en skriftlig uppteckning så att den verkställande staten kan fastställa äktheten.

4. Om den rättsliga myndighet som är behörig att verkställa beslutet inte är känd för den utfärdande statens rättsliga myndighet skall den sistnämnda myndigheten genomföra de undersökningar som är nödvändiga, bland annat via kontaktpunkterna i det europeiska rättsliga nätverket, för att få upplysningar från den verkställande staten.

5. Om den rättsliga myndighet i den verkställande staten som tar emot beslutet inte är behörig att erkänna det och vidta de åtgärder som är nödvändiga för att verkställa det skall den *ex officio* översända det till den rättsliga myndighet som är behörig att verkställa det samt underrätta den behöriga myndigheten i den utfärdande staten.

Artikel 5

Brott

1. Följande brott skall medföra verkställighet på grundval av ett beslut om förverkande och utan kontroll av dubbel straffbarhet om de i den utfärdande staten medför ett högsta frihetsstraff på minst tre år enligt den utfärdande statens lagstiftning:

- Deltagande i en kriminell organisation.
- Terroristhandlingar.
- Människohandel.
- Sexuellt utnyttjande av barn och barnpornografi.
- Olaglig handel med narkotika och psykotropa ämnen.
- Olaglig handel med vapen, ammunition och sprängmedel.
- Korruption.
- Bedrägeri, inbegripet bedrägeri som skadar Europeiska gemenskapernas ekonomiska intressen enligt konventionen av den 26 juli 1995 om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen.
- Penningtvätt av vinning av brott.
- Penningförfalskning, inklusive förfalskning av euron.
- Internetbrottslighet.
- Miljöbrott, inbegripet olaglig handel med hotade djurarter och hotade växtarter och växtsorter.

- Människosmuggling.
- Mord, grov misshandel.
- Olaglig handel med mänskliga vävnader och organ.
- Människorov, olaga frihetsberövande och tagande av gisslan.
- Rasistiska och främlingsfientliga handlingar.
- Organiserad stöld och väpnat rån.
- Olaglig handel med kulturföremål, inbegripet antikviteter och konstverk.
- Svindleri.
- Beskyddarverksamhet och utpressning.
- Förfalskning och piratkopiering.
- Förfalskning av officiella dokument och olaglig handel med falska dokument.
- Förfalskning av betalningsmedel.
- Olaglig handel med hormonpreparat och andra tillväxtsubstanser.
- Olaglig handel med nukleära och radioaktiva ämnen.
- Olaglig handel med stulna motorfordon.
- Våldtäkt.
- Mordbrand.
- Brott som omfattas av den internationella brottmålsdomstolens behörighet.
- Kapning av flygplan eller fartyg.
- Sabotage.

2. Rådet kan när som helst med enhällighet och efter att ha hört Europaparlamentet enligt villkoren i artikel 39.1 i fördraget besluta att lägga till andra kategorier av brott i förteckningen i punkt 1. Rådet skall på grundval av den rapport som kommissionen lägger fram i enlighet med artikel 19 i detta rambeslut överväga om förteckningen skall utvidgas eller ändras.

3. I andra fall än de som anges i punkt 1 får den utfärdande staten låta erkännande och verkställighet av ett beslut om förverkande vara beroende av att det brott som ligger till grund för beslutet utgör ett brott som enligt den verkställande statens lagstiftning ger möjlighet till förverkande oavsett brottets beskaffenhet eller brottsrubriceringen enligt den utfärdande statens lagstiftning.

Artikel 6

Erkännande och verkställighet av beslut

1. De behöriga myndigheterna i den verkställande staten skall erkänna och verkställa ett beslut som har översänts i enlighet med artikel 4 utan ytterligare formaliteter, och skall omgående vidta de åtgärder som är nödvändiga för verkställandet såvida inte de behöriga myndigheterna väljer att åberopa de skäl som anges i artikel 7 för att vägra erkännande och verkställighet.

2. Om en framställan om förverkande rör en viss egendom får parterna träffa överenskommelse om att den verkställande staten kan verkställa förverkandet i form av ett krav om inbetalning av ett penningbelopp som motsvarar värdet av denna egendom.

Artikel 7

Skäl för att vägra erkännande eller verkställighet

1. Den behöriga myndigheten i den verkställande staten får vägra att erkänna och verkställa beslutet om det intyg som avses i artikel 4 saknas, är ofullständigt, inte har översatts till ett av de officiella språken i den verkställande staten eller uppenbarligen inte står i överensstämmelse med beslutet.

2. Den behöriga myndigheten i den verkställande staten får dessutom vägra att erkänna och verkställa beslutet om det fastställs

a) att det har fattats ett beslut om förverkande när det gäller personen i fråga för samma brott

— i den verkställande staten, eller

— i en annan stat än den utfärdande staten eller den verkställande staten och beslutet har verkställts, just skall verkställas eller inte längre kan verkställas enligt lagstiftningen i den stat som har utfärdat beslutet,

b) att den gärning som ligger till grund för beslutet om förverkande i ett av de fall som anges i artikel 5.3 inte utgör ett brott enligt den verkställande statens lagstiftning; när det gäller skatter och andra avgifter, tullar och valutatransaktioner får verkställigheten av ett beslut om förverkande dock inte vägras med motiveringen att den verkställande statens

lagstiftning inte föreskriver samma typ av skatter eller andra avgifter eller att den inte innehåller samma slags bestämmelser om skatter och andra avgifter, tullar och valutatransaktioner som den utfärdande statens lagstiftning,

c) att det enligt den verkställande statens lagstiftning föreligger immunitet eller privilegium som gör det omöjligt att verkställa beslutet om förverkande,

d) att tredje parts rätt enligt den verkställande statens lagstiftning gör det omöjligt att verkställa beslutet om förverkande,

e) att ett beslut om förverkande har utfärdats genom utevarodom med anledning av ett brott som har begåtts av en fysisk eller juridisk person och den berörda personen inte har kallats personligen eller på annat sätt informerats om tidpunkt och plats för den förhandling som ledde till att beslutet fattades genom utevarodom och personen i fråga inte har haft tillfälle att överklaga eller begära förnyad prövning av beslutet i den utfärdande staten,

f) att beslutet om förverkande är en följd av brott som

— enligt den verkställande statens lagstiftning anses ha begåtts helt eller delvis på dess territorium eller en plats som är likställd med dess territorium, eller

— har begåtts utanför den utfärdande statens territorium och lagföring enligt den verkställande statens lagstiftning inte är tillåten för sådana brott, om de har begåtts utanför den verkställande statens territorium,

g) att de rättsliga myndigheterna i den verkställande staten har beslutat antingen att inte väcka åtal för det brott som ligger till grund för beslutet om förverkande eller personen i en medlemsstat omfattas av ett annat slutligt beslut för samma gärningar som hindrar senare lagföring,

h) att preskriptionstiden enligt lagstiftningen i den verkställande staten har löpt ut när det gäller utfärdande eller verkställighet av ett beslut om förverkande med anledning av det brott som utgör grunden för beslutet om förverkande, och den verkställande staten är behörig enligt sin egen lagstiftning.

3. Innan den behöriga myndigheten i den verkställande staten beslutar att inte erkänna och verkställa ett beslut skall samråd äga rum med den behöriga myndigheten i den utfärdande staten. Den behöriga myndigheten i den utfärdande staten skall därvid anmodas att omgående lämna upplysningar som är nödvändiga för beslutet om erkännande och verkställighet av beslutet om förverkande. Om det är uppenbart att beslutet om förverkande inte kommer att kunna verkställas krävs inget samråd med den utfärdande staten.

Artikel 8

Rättsmedel

1. Medlemsstaterna skall införa de bestämmelser som är nödvändiga för att alla berörda parter, däribland tredje man i god tro, skall ha tillgång till rättsmedel med uppskjutande verkan i samband med ett beslut om förverkande som verkställs enligt artikel 6 i syfte att skydda deras legitima intressen. Talan skall väckas vid en domstol i den utfärdande staten eller i den verkställande staten i enlighet med den berörda statens nationella lagstiftning. Den verkställande staten skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att bevara egendomen medan beslutet om förverkande utfärdas.
2. Grunden för utfärdande av beslutet om förverkande får prövas endast i mål vid en domstol i den utfärdande staten.
3. Om talan väcks i den verkställande staten skall den rättsliga myndigheten i den utfärdande staten underrättas om detta och om grunderna för talan, så att den kan lägga fram de argument som den anser nödvändiga. Den skall informeras om utgången av processen.
4. Den utfärdande staten och den verkställande staten skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att underlätta rätten att väcka talan enligt punkt 1, särskilt genom att tillhandahålla berörda parter nödvändiga upplysningar.
5. Den utfärdande staten skall se till att eventuella tidsfrister för att väcka talan enligt punkt 1 tillämpas på ett sätt som garanterar berörda parter tillgång till ett effektivt rättsmedel.

Artikel 9

Uppskov av verkställigheten

1. Den behöriga rättsliga myndigheten får uppskjuta verkställigheten av ett beslut om förverkande som har överlämnats i enlighet med artikel 4
 - a) i de fall som anges i artikel 8, eller
 - b) fram till en tidpunkt som anses lämplig om verkställigheten kan skada en pågående brottsutredning, eller
 - c) i fall där det anses nödvändigt att beslutet översätts helt eller delvis, fram till den tidpunkt då översättningen föreligger.
2. Den utfärdande statens behöriga myndighet skall omgående informeras om uppskovet av verkställigheten, däribland skälen för uppskovet och om möjligt den förväntade varaktigheten av uppskovet, på ett sätt som gör det möjligt att få en skriftlig uppteckning.

3. Så snart som det inte längre finns något skäl för uppskovet skall den behöriga rättsliga myndigheten omgående vidta de åtgärder som är nödvändiga för att verkställa beslutet om förverkande och underrätta den utfärdande statens behöriga myndighet om detta på ett sätt som gör det möjligt att få en skriftlig uppteckning.

Artikel 10

Beslut vid flera framställningar

1. Om flera medlemsstater var för sig har fattat ett eller flera beslut om förverkande som rör en eller flera personer, och de berörda personerna i den verkställande staten inte har tillräckligt med resurser för att verkställa alla beslut, skall beslutet om vilken av framställningarna som skall verkställas fattas av den verkställande rättsliga myndigheten, som skall ta vederbörlig hänsyn till alla omständigheter, särskilt till förekomsten av frysta medel, brottens relativa svårhetsgrad och platsen för deras förövande, frågan om huruvida det förverkade beloppet skall användas för att täcka skadeståndskrav och datumet för de respektive besluten.
2. Den rättsliga myndigheten får rådfråga Eurojust inför ett sådant beslut som avses i punkt 1.

Artikel 11

Tillämplig lag för verkställighet

1. Om inte annat följer av punkt 3 i denna artikel skall den verkställande statens lag tillämpas för verkställigheten av beslutet, och denna stats myndigheter har exklusiv behörighet vid verkställighetsförfarandena och alla åtgärder i samband med dessa.
2. Om en del av det beloppet vid förverkande av vinning drivs in på annat sätt i en annan stat än den verkställande staten, skall hela detta belopp dras av från det belopp som skall förverkas i den verkställande staten.
3. Ett beslut om förverkande som rör en juridisk person skall verkställas även om den verkställande staten inte erkänner principen om juridiska personers straffrättsliga ansvar.
4. Ett beslut om förverkande skall verkställas även om den fysiska person som beslutet avser därefter avlider eller den juridiska person som beslutet avser därefter upplöses.
5. Den verkställande staten får inte föreskriva frihetsstraff eller andra åtgärder som begränsar en persons frihet som alternativt rättsmedel till följd av en framställan enligt punkt 4, såvida inte den utfärdande staten har samtyckt till detta i framställningen.

*Artikel 12***Amnesti, nåd, omprövning av beslut**

1. Amnesti och nåd får beviljas av både den utfärdande staten och den verkställande staten.
2. Endast den utfärdande staten får fatta beslut om ansökan om omprövning av beslutet.

*Artikel 13***Inställande av verkställighet**

Den behöriga myndigheten i den utfärdande staten skall genast informera den behöriga myndigheten i den verkställande staten om varje beslut eller åtgärd som innebär att beslutet inte längre är verkställbart eller att det av någon annan anledning dras tillbaka från den verkställande staten.

Den verkställande staten skall inställa verkställigheten av beslutet så snart som den erhåller information från den behöriga myndigheten i den utfärdande staten om ett sådant beslut eller en sådan åtgärd.

*Artikel 14***Uppdelning av egendom**

Om inte annat avtalas mellan den utfärdande staten och den verkställande staten skall förverkad egendom eller intäkter från försäljning av förverkad egendom, med avdrag för den verkställande statens kostnader, återföras till den utfärdande staten.

*Artikel 15***Information om resultatet av verkställigheten**

Den behöriga myndigheten i den verkställande staten skall utan dröjsmål informera den behöriga myndigheten i den utfärdande staten på ett sätt som gör det möjligt att få en skriftlig uppteckning

- a) om att beslutet har verkställts, så snart detta skett,
- b) om att beslutet helt eller delvis inte har verkställts av de skäl som anges i artikel 7, artikel 12.1 eller artikel 13.

*Artikel 16***Språk**

1. Intyget skall översättas till det officiella språket eller något av de officiella språken i den verkställande staten.
2. Varje medlemsstat får vid antagandet av detta rambeslut eller därefter, genom en förklaring som deponeras vid rådets

generalsekretariat, förklara sig godta en översättning till ett eller flera av Europeiska gemenskapernas institutioners officiella språk.

*Artikel 17***Kostnader**

Om inte annat föreskrivs i artikel 14 om uppdelning av egendom får medlemsstaterna inte avkräva varandra ersättning för kostnader i samband med tillämpningen av detta rambeslut.

*Artikel 18***Förhållandet till andra avtal och överenskommelser**

Detta rambeslut skall inte påverka tillämpningen av mer fördelaktiga bestämmelser om verkställighet av beslut om förverkande i bilaterala eller multilaterala avtal eller överenskommelser mellan medlemsstaterna.

*Artikel 19***Genomförande**

1. Medlemsstaterna skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att följa bestämmelserna i detta rambeslut före den 30 juni 2004.
2. Medlemsstaterna skall till rådets generalsekretariat och kommissionen överlämna texten till de bestämmelser genom vilka skyldigheterna enligt detta rambeslut införlivas med deras nationella lagstiftning. På grundval av en rapport som kommissionen utarbetar med hjälp av denna information skall rådet före den 31 december 2004 bedöma i vilken utsträckning medlemsstaterna har följt bestämmelserna i detta rambeslut.
3. Rådets generalsekretariat skall underrätta medlemsstaterna och kommissionen om de förklaringar som görs i enlighet med artikel 16.2 och om de kontaktpunkter som utses enligt artikel 3.3.

*Artikel 20***Ikraftträdande**

Detta rambeslut träder i kraft samma dag som det offentliggörs i Officiella tidningen.

Utfärdat i ...

På rådets vägnar

...

Ordförande

BILAGA

INTYG SOM AVSES I ARTIKEL 4

1. Utfärdande stat
2. Behörig myndighet som utfärdar beslutet
 - 2.1 Namn
 - 2.2 Adress
 - 2.3 Telefon/fax/e-postadress (även landsnummer)
 - 2.4 Språk för kontakter med den utfärdande myndigheten
3. Närmare uppgifter om den person som beslutet om förverkande avser
 - 3.1 Namn
 - 3.2 Senaste kända adress
 - 3.3 Plats där det som skall förverkas finns (om detta är känt)
4. Närmare uppgifter om beslutet
 - 4.1 Typ av förverkande och omfattningen av detta
 - 4.2 Uppgift om de bestämmelser som överträts, inbegripet en uppgift om huruvida bestämmelsen omfattas av förteckningen i artikel 5.1
 - 4.3 Beskrivning av det sakförhållande som utgör den brottsliga handlingen
5. Beslutets status

Bekräfta att

 - 5.1 det rör sig om ett slutligt beslut,
 - 5.2 det inte finns en preskriptionstid som hindrar att beslutet verkställs
6. Underrättelse om förfaranden

Bekräfta att den som avses i beslutet vederbörligen har underrättats om

 - 6.1 de förfaranden som har inletts mot honom,
 - 6.2 eventuella förfaranden och tidsfrister för överklagande
7. Verkställighet för en del av beslutet

Ange

 - 7.1 om någon del av det belopp som skall förverkas redan har förverkats
 - 7.2 hur mycket som i så fall har förverkats
8. Alternativt rättsmedel
 - 8.1 Tillåter den utfärdande staten att alternativa rättsmedel tillämpas?
 - 8.2 Kan den utfärdande staten godta att ett alternativt rättsmedel tillämpas i detta förfarande?
 - 8.2.1 Om så är fallet, ange vilka de alternativa rättsmedlen är och den maximala påföljden i varje fall.

Utfärdat i ... den ...

Underskrift och/eller stämpel ...

III

(Upplysningar)

KOMMISSIONEN

Ansökningsomgång i enlighet med ett åtgärdsprogram för gemenskapen för att främja icke-statliga organisationer som är aktiva främst inom miljöområdet

(2002/C 184/06)

Enligt Europaparlamentets och rådets beslut nr 466/2002/EG av den 1 mars 2002 om ett åtgärdsprogram för gemenskapen för att främja icke-statliga organisationer som är aktiva främst inom miljöområdet och enligt beskrivningen i ansökningsomgången för medlemsstaterna av den 8 februari 2002 (EGT C 35, 8.2.2002), inbjuder kommissionen europeiska icke-statliga organisationer som är registrerade i **Bulgarien, Tjeckien Republiken, Estland, Ungern, Lettland, Litauen, Polen, Rumänien, Slovakein Republiken, Slovenien, Cypern, Malta, Turkiet, f.d. jugoslaviska republiken Makedonien, Albanien, Förbundsrepubliken Jugoslavien, Bosnien och Hercegovina samt Kroatien**, som är aktiva främst inom området för miljöskydd och miljöförbättring och inriktar sig på hållbar utveckling, att lägga fram förslag för att få ekonomiskt stöd för genomförande av sitt arbetsprogram för 2002.

Endast organisationer från länder som formellt har kommit överens med gemenskapen om att delta i åtgärdsprogrammet kommer att beaktas. Att detta kriterium uppfylls kommer att kontrolleras först i den slutliga urvalsfasen i oktober 2002.

Informationsdokumentet för denna ansökningsomgång kan erhållas från följande adress (företrädesvis per fax):

Sekretariatet
Europeiska kommissionen
Kontor: BU-9 0/10
B-1049 Bryssel
Fax (32-2) 296 95 60.

Det kan också hämtas från kommissionens webbplats på följande adress:

http://europa.eu.int/comm/environment/funding/intro_en.htm

Ansökningarna måste lämnas i senast den **9 september 2002**.

En ansökningsomgång för verksamhet under 2003 kommer att startas i slutet av september 2002.
